

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jsaac confessore. Cap[itulum]. lxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iunij occurrētibus s. Fo. cxxxi.

fustibus eedi iubentur. Statimq; brachia mī-
nistroꝝ arefacta obstupuerūt: sed orātibus san-
ctis eis des resitara sunt. Quo miraculo multi
gentiliū conuersi fuerūt ad xp̄m. Tunc iubente
tyburtio sancti in carcerem recluduntur: et per
tridū sine cibo dimittūtur. Post tres hō dies
angelus dñi ad eos descendit: quos et cellico pa-
ne refecit: totusq; carcer nimia claritate refu-
sit. Custodes hō velut mortui obdormierunt.
Eunq; xp̄iani qui nuper conuersi fuerant cum
sorore eorum pergētina ad sanctos visitādos
eadem nocte venissent: et custodib; munera de-
tulissent: vt illos ad sanctos intrare permitte-
rēt: carcerē apertū inueniētes: et custodes dor-
miētes ad sc̄os ingressi sunt: et baptisimū lau-
crum expeiebant: eisq; vt abirent suadebant.
Sācti hō martyres eos baptizandos ad corne-
liū quēdā presbyterum miserunt: et q̄ nullate-
nus abire volebant responderūt: eo q̄ ad mar-
tyrium festinabāt. Sicq; illi ad corneliū acce-
dentes baptizati sunt fere sexaginta viri. Se-
quēti die tyburtius hec audiens: eos eductos
super carbones ardētes nudatis plantis stare
fecit: sed vterq; ipozum illesus permanfit. Tūc
statūa iouis ad duct mandauit: eosq; illā adora-
re suafit. Et postq; illi orationē fuderunt: idos-
lum in puluerem redactum est. Quo miraculo
ducenti paganoꝝ conuersi sunt et clamantes
xp̄m verum deum furore gentiliū vsq; ad mor-
tē cessi: seminiū relicti sunt. Tūc tyburtius ius-
sit pergētinum et laurentinum fratres capita-
lem subire sententiam. Quozum corpora per-
gētina soror illoꝝ cum alijs pluribus xp̄ianis
noctu surrepta longe a ciuitate arretina fere
mille passibus sepeliūt. iij. nonas iunij.

De sancto Liffardo confessoꝝ. Cap. lxxxi.

Liffardus presbyter
et cōfessor sancti leonardi magni
germanus fuit tpe sancti remigij
archiepi remesi. et clodouei regis
francoꝝ: vt dicef infra in legenda
sancti leonardi. viij. idus nouembꝝ. Hic cum
beato leonardo fratre suo relicta curia regalī
sancto remigio archiepsicopo adhefit: et ab eo
dē in sacerdotij dignitate cōsecratus est. Post
hec associatus leonardo aurelianū predicātes
verbum dñi deuenerūt. Et in quodam cenobio
aliquādū infimul seruientes domino perman-
serunt. Cum autem liffardus super ripam lige-
ris solitariam vitam elegisset: et leonardus per
sancti spiritus admonitiones in aquitania pre-
dicare disponderet: osculantes se abinuicem di-
scesserunt. Sicq; liffardus omni vite sue tpe
in eodem loco breui tugurio locatus ieiunijs et
contemplationi intentus perseverauit. Et. iij.
nonas iunij in pace quiescit. Cuius corpus au-
reliani tumulatum miraculis conuiscat.

De sancto Isaac martyre. Cap. lxxxiij.

Isaac monachus et

martyr apud ciuitatem cordubaz
passus est. Qui cum esset annozus
xxvij. feruente persecutione: gla-
dio pro fide christi necatus cum
palma martyrij a regna celestia conuolauit. iij.
nonas iunij. Hec hieronymus in martyologio
suo. Et inde ado.

De sancto Isaac presbytero. Cap. lxxxiij.

Isaac antiochene ec-

clesie presbyter cōtinentissime vite:
et perspicue sapientie clarus fuit.
Qui aduersus nestorianos et enty-
cianos multa scripsisse dicif. Antiochene quo-
q; vrbis sue excidium elego metro deplorasse
narratur. Claruit autem leonis p̄imi tēporis
bus. Hec gemnadius de illustribus.

De sancto Isaac confessoꝝ. Cap. lxxxiij.

Isaac abbas et cōfess-

soꝝ de syrie partibus ad spoletanam
ciuitatem deuenit: ingressusq; eccle-
siā a custodibus petiit vt sibi quan-
tum veller licentia concederetur orandi quod
et obrinuit. Et cum diebus tribus et subsequen-
tibus noctibus indefessus orationem contis-
nuasset: et hoz vnus ex custodibus cerneret: in-
flatus superbie spiritu: cepit impostozem cla-
mare: qui se triduo ante oculos hominum ora-
re simularet. Et cum virum def alapa percussis-
set: repente spiritus illum malignus inuasit et
ad viri sancti vestigia strauit: et q̄ Isaac inde
ipsum expelleret acclamauit. Cuius tamen vti
peregrini nomen adhuc ignorabatur: moxq; vt
vir dei super eum incubuit: malignus spiritus
qui eū inuaserat abcessit. Quo miraclo cives
stupefacti virum domini reuerentia habere ce-
perunt eis multa p̄ edificando monasterio ob-
tulerūt. Ille autem nihil hozum accipiens de-
sertum locum repperit ibiq; sibi humile habi-
taculum cōstruxit: multosq; ibidem discipulos
congregauit. Hic propheticō spiritu claruit: et
miraculis conuiscat. Die quadam in hozto mo-
nasterij vngas discipulos hozā vespertina ia-
ctare precepit: quod futurum erat spiritu dei
prenoscens. Cum autem nocte ad matutinum
cum fratribus surrexisset: pulmentum opera-
rijs coqui iussit: factozq; summo mane ip̄s ad
hoztorum deferrī mandauit: vbi quot vngas ia-
ctari fecerat tot laborantes inuenit. Ingressi
quisppe fures fuerant: sed mutata mente per
spiritum vngas apprehenderant: et vsquoq;
sanctus ad eos peruenit hoztorū colere non ces-
sauerant. Quos ille clementer salutauit pul-
mento refecit et de malo proposito quo venerāt
redarguit atq; collectis oleribus oneratos re-
misit. Cum quidam sciffis panis obtiti et
r iij

nudat ad eum ventrent: eiusque misericordiam postularent: ille unum ex discipulis silenter vocauit: et ad talem cauam arborē in siluā accederet: et vestimenta ibi reperta defferret. Qui dum iussa compleisset et vestes reperitas detulisset vir domini ea peregrinis nudis petentibus tribuit. Illique recognouerunt que posuerant pudore consternati: quod qui fraudulenter vestimenta querebant aliena confusi receperunt sua. **¶** Quidam vir se illius orationibus commendans sportas duas alimentorum ei per puerum transmisit. Quarum unam puer in itinere abscondit alteram viro detulit. Quā ipse gratāter accepit: sed puerū admonuit: ne sportā absconditā incaute cōtingeret: quod serpens in ea ingressus foret: puer igitur quis exultasset quod mortem euasit: quia tamen delictum eius propalatum fuerat confusionē suscepit. Reuersusque sic eum abbas dixerat serpentē in sporta inuenit et de cōmisso penitentia egit. **¶** Dec. gregor. 11. dialo. cap. 111. Sanctus autem isaac clarus virtutibus in ipso cenobio in domino quieuit.

¶ De sancto Quirino episcopo et martyre. Cap. lxxv.

Quirinus eps scythia
nus et martyr tempore diocletiani et maximiani passus est. Qui cum in eadē ciuitate que oppidū est illyricę puincie a maximo p̄fide quereret: egressus urbem et fugiens cōprehensus est: et maximo iudici presentatus. Et cū se xp̄ianū libere profiteret iussit eum fustibus cedi. Deinde grauatum cathenis in carcerem recludi. Cui nocte oranti diuinus splendor illuxit. Quod videns marcellus custos carceris aperuit: et cōuersus ad xp̄m: ac eius pedibus p̄stratus baptisma sacrum suscepit. Post tridū autē maximus iudeus iussit quirinū ferro vincitū ad amantiū p̄fidē ad primā pannonie ciuitatem adduci. Qui iuxta flumen danubiū amantiō de scarabateni ciuitate reuertēti presentat: quē ille ad eandē ciuitatē rediēs illuc adductū durissimo carceri mancipauit. Cui xp̄iane quedā matrone cibū portūq; ministrabat. Gratūq; vt oblata benedixit ceciderūt cathene de manibus et pedibus eius: donec manducaret: deinde a custodibus ad sabariā ciuitatē adductus amantiō p̄fidi in theatro oblatū est. Quē p̄ses p̄ multa verba ad sacrificandū suū debar. Cūque quirinus tam eius minas quā blanditias contēpserit: iussit amantiō ad collū eius mollā suspendi: atque in fluminis sabari vndā demergi. Cūque de ponte precipitatus fuisset in flumē: et diutū su pernatasset cū spectantibus xp̄ianis collocat: ne suo terrentē exēplo: vir orans vt mergeret obtinuit. Cuius corpus nō longe inde repertū in basilica iuxta scarabatē ciuitatis portā principalē posita a fidelibus sepultū est. Facta hō

incursione barbarorum in partibus illis: christiani inde fugientes corpus martyris abstulerunt: et romam batulantes via apia militario ab urbe tertio in ecclesia ad catacumbas deuore deposuerunt. Ubi aliquando apostolorum corpora facerūt: ubi et corpus sancti Sebastiani martyris cum alijs plurimis requiescūt. Passus est autem pridie nonas iunij.

¶ De sanctis. xliij. martyribus. Cap. lxxvi.

Quadragesimaquattuor
or martyres in ciuitate conij passifunt sub alexandro imperatore: ubi a sanctis quiritico et iulita cōuersi: cum christum publice p̄dicarēt iussu alexandri capite cedi sunt pridie nonas iunij: et in eadem ciuitate tumulati.

¶ De sancto Bonifacio episcopo et socijs martyribus. Cap. lxxvii.

Bonifacius archie
piscopus maguntinus apud fr̄ciam martyrium passus est. Qui iussu stephani pape secundū p̄pinum karoli patrem uisit in regem francorum. De de britannia ueniens fidem christi fr̄tionibus primus annunciauit: et multis miraculis nouelle genti nouus p̄dicator coruscavit. Cūque maximam partem fr̄cie christi cultui subiecisset: et sacro fonte bap̄ismatis diluisset: a pagans qui supererant tentus et multis affectus infurijs: tandem gladio peremptus martyrius cōsumant: cum eobarico episcopo et alijs feruis dei nonas iunij.

¶ De sancto Bonifacio episcopo et martyre. Cap. lxxviii.

Bonifacius
archiepiscopus bosnien. et martyr sanguineus octonis tertij imperatoris fuit: qui sibi admodum dilectus liberalibus instructus et musicus graciosus: adhuc in seculo deo deuotus erat. Et dum ecclesiam sancti martyris bonifacij sui nomine frequentaret: oprabat se illius exēplo martyrem futurum. Tandem relicto seculo habitum ordinis camaldulensis accepit: et sancto romualdo abbati eius ordinis fundatozi adhefit: cuius discipulus effectus sanctissimam vitam pluribus seculis annis egit. Demū ad martyriū flagrans a sede apostolica p̄dicandi gentibus licentiā impetravit: et cōsecratus archiepiscopus ad gentes bosnie euāgelizandas accessit: qui ceteris consocijs equitibus nudis pedibus incedebat. Et cū alias